

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego niektóre przepisy przejściowe dotyczące wsparcia z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) w roku 2021 oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 228/2013, (UE) nr 229/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zasobów i ich rozdziału na rok 2021 oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, (UE) nr 1306/2013 i (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do ich zasobów i ich stosowania w roku 2021”

[COM(2019) 581 – 2019/0254 (COD)]

(2020/C 232/04)

Sprawozdawca: **Arnold PUECH D'ALISSAC**

Wniosek o konsultację	Rada, 22.11.2019 Parlament Europejski, 25.11.2019
Podstawa prawna	Art. 43 ust. 2 i art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego
Data przyjęcia przez sekcję	6.3.2020
Data przyjęcia na sesji plenarnej	7.5.2020
Sesja plenarna	551 – Zdalna sesja plenarna
Wynik głosowania (za/przeciw/wstrzymało się)	254/0/7

1. Wnioski i zalecenia

1.1. EKES gratuluje Komisji propozycji ustanowienia w 2021 r. roku przejściowego dla WPR (pierwszy i drugi filar) – rok bez pomocy bezpośredniej w ramach pierwszego filaru oznaczałby deficyt dla wszystkich rolników, zaś rok bez pomocy w ramach drugiego filaru oznaczałby wstrzymanie zobowiązań do realizacji ambitnych celów ochrony środowiska lub klimatu i odroczenie inwestycji modernizacyjnych.

1.2. Zgodnie z wnioskiem Komisji okres przejściowy rozpoczynający się dnia 1 stycznia 2021 r. powinien wynosić jeden rok. EKES zdecydowanie zaleca wprowadzenie elastycznego mechanizmu umożliwiającego automatyczne przedłużenie tego okresu o kolejny rok, jeżeli nie uda się uzgodnić i zatwierdzić do 30 października 2020 r. przyszłego długoterminowego budżetu UE (wieloletnich ram finansowych) oraz wspólnej polityki rolnej.

1.3. EKES z zadowoleniem przyjmuje fakt, że utrzymano warunki otrzymania pomocy w latach 2020–2021, ponieważ rolnicy w UE znają już zasady warunkowości i zazieleniania.

1.4. EKES ostrzega, że ostateczny termin 1 sierpnia 2020 r. na powiadomienie o zmianach może nie być właściwy. W istocie zbyt późne porozumienie w sprawie wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2021–2027 może uniemożliwić terminowe podjęcie decyzji na szczeblu krajowym.

1.5. Komisja wykazuje dalekowzroczność poprzez uregulowanie liczby i wartości uprawnień do płatności podstawowej.

1.6. Konwergencja uprawnień do płatności pozostaje w gestii państw członkowskich, przy właściwym zastosowaniu zasady pomocniczości.

1.7. Możliwość przedłużenia programów rozwoju obszarów wiejskich o jeden rok musi iść w parze z możliwością wykorzystania po roku 2020 wszystkich niewykorzystanych funduszy drugiego filaru za okres 2014–2020.

1.7.1. W szczególności Komitet podkreśla pilną potrzebę szybkiego wykorzystania drugiego filaru w celu zapewnienia żywienia gospodarczego po kryzysie wywołanym przez COVID-19. Obejmowałyby to przede wszystkim wspieranie zakładania działalności przez młodych rolników, krótkich łańcuchów dostaw bardzo cenionych podczas kryzysu, wspólnych działań na rzecz produkcji i wprowadzania do obrotu oraz agroturystyki. W tym kontekście należy zwrócić szczególną uwagę na regiony najbardziej oddalone, wyspiarskie, górskie i odizolowane, które w bardzo dużym stopniu zależą od turystyki.

1.8. EKES z zadowoleniem przyjmuje przedłużenie o jeden rok środków wieloletnich w ramach drugiego filaru (środki na rzecz rolnictwa ekologicznego, działania rolno-środowiskowo-klimatyczne), jednak wzywa do wydłużenia okresu ich realizacji do pięciu lat, podobnie jak w okresie 2014–2020. Propozycja ograniczenia tego okresu do trzech lat z pewnością spowoduje nadmierne formalności administracyjne i nie przyniesie rezultatów w wymiarze ochrony środowiska.

2. Kontekst

2.1. Planowanie budżetowe związane z obecną WPR kończy się z dniem 31 grudnia 2020 r. Choć rozporządzenia dotyczące obecnej WPR nie są formalnie ograniczone w czasie, brak związanych z nimi środków budżetowych sprawia, że przestaną one mieć zastosowanie. Ponadto wnioski ustawodawcze określające WPR na następny okres programowania (2021–2027) są nadal przedmiotem negocjacji i prawdopodobnie nie zostaną przyjęte na czas, aby nowa WPR mogła zostać wdrożona w dniu 1 stycznia 2021 r. Realizacja planów strategicznych WPR, które są obecnie opracowywane w każdym państwie członkowskim, rozpocznie się najwcześniej 1 stycznia 2022 r. Sytuacja ta wymaga zatem rozporządzenia przejściowego na rok 2021.

2.2. Zgodnie z wnioskiem Komisji okres przejściowy rozpoczynający się dnia 1 stycznia 2021 r. powinien wynosić jeden rok. EKES zdecydowanie zaleca wprowadzenie elastycznego mechanizmu umożliwiającego automatyczne przedłużenie tego okresu o kolejny rok, jeżeli nie uda się uzgodnić i zatwierdzić do 30 października 2020 r. przyszłego długoterminowego budżetu UE (wieloletnich ram finansowych) oraz wspólnej polityki rolnej.

2.3. Komisja Europejska pracuje obecnie nad takim tekstem, z wyłączeniem następujących punktów:

- decyzja w sprawie ujednoczenia uprawnień do płatności w 2020 r., dla której wejście w życie ustalono na dzień 1 stycznia 2020 r.,
- zmiany do programu szczególnych opcji na rzecz regionów oddalonych i wyspiarskich (POSEI), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

2.4. Omawiane rozporządzenie zmienia obowiązujące rozporządzenia i wydłuża ich obowiązywanie, w szczególności w celu zapewnienia środków budżetowych związanych z przedłużonymi w ten sposób działaniami. Zmienia ono następujące rozporządzenia:

- (UE) nr 1303/2013⁽¹⁾: wspólne przepisy dotyczące funduszy europejskich (art. 1, 2 i 3),
- (UE) nr 1305/2013⁽²⁾: wsparcie rozwoju obszarów wiejskich (EFRROW) (art. 6 i 8),
- (UE) nr 1306/2013⁽³⁾: finansowanie wspólnej polityki rolnej, zarządzanie nią i monitorowanie jej (art. 6, 7 i 9),
- (UE) nr 1307/2013⁽⁴⁾: przepisy dotyczące płatności bezpośrednich (EFRG) (art. 10),
- (UE) nr 1308/2013⁽⁵⁾: wspólna organizacja rynków (art. 6, 7 i 11),
- (UE) nr 228/2013⁽⁶⁾ (oraz (UE) nr 229/2013⁽⁷⁾): szczególne środki na rzecz regionów najbardziej oddalonych (POSEI) (oraz szczególne środki dla mniejszych wysp Morza Egejskiego) (art. 12 i 13).

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487.

⁽³⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 23.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 41.

2.5. Budżet przewidziany na 2021 r. będzie zgodny z tym, co zostanie określone we wniosku w sprawie wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2021–2027, który nie został jeszcze zaakceptowany w Radzie i w związku z tym nie został poddany pod głosowanie w Parlamencie Europejskim (nie ma możliwości wprowadzenia poprawek). Propozycje Komisji są następujące:

- budżety na 2021 r. dla EFRG (39,884 mld EUR) i EFRROW (12,258 mld EUR): zgodne z tym, co przedstawiono w rozporządzeniach dotyczących przyszłych WPR i WRF,
- zestaw zasad i wymogów obowiązujących w 2021 r.: wsparcie jest nadal udzielane rolnikom przez kolejny rok zgodnie z warunkami i wymogami obowiązującymi w latach 2014–2020,
- przenoszenie środków: możliwość dalszego przenoszenia przez państwa członkowskie środków między EFRG a EFRROW po 2020 r., z pułapem 15 % w standardowych przypadkach,
- przydział i wartość podstawowych uprawnień do płatności: możliwość skorygowania błędów popełnionych przez państwa członkowskie w przydziale uprawnień do płatności, zarówno pod względem liczby, jak i wartości,
- ujednocnianie wartości uprawnień do płatności: możliwość kontynuowania przez państwa członkowskie procesu ujednocniania wartości uprawnień do płatności po roku 2019: w 2020 r. lub 2021 r.,
- rezerwa kryzysowa: utrzymana w okresie przejściowym, w takiej samej rocznej kwocie jak w okresie programowania 2014–2020, tj. 400 mln EUR (ceny z 2011 r.),
- wdrażanie EFRROW: możliwość wyjątkowego przedłużenia programu rozwoju obszarów wiejskich o jeden rok,
- środki wieloletnie w ramach drugiego filaru (środki w zakresie rolnictwa ekologicznego, działania rolno-środowiskowo-klimatyczne): możliwość przedłużenia o jeden rok środków wieloletnich w ramach programowania na lata 2014–2020; w przypadku nowych zobowiązań państwa członkowskie będą musiały zaproponować skrócony czas ich trwania (maksymalnie trzy lata),
- wspólna organizacja rynków produktów rolnych i POSEI: niezbędne dostosowania przydziałów środków w celu nieprzekroczenia całkowitej kwoty dla EFRG przewidzianej w przyszłych WRF.

3. Powiadomienia, które należy przekazać

3.1. Nie później niż 10 dni po wejściu w życie rozporządzenia przejściowego:

- Zastosowanie lub niezastosowanie przedłużenia programów rozwoju obszarów wiejskich do dnia 31 grudnia 2021 r.
 - Określenie programów regionalnych, które muszą zostać przedłużone.
 - Odpowiedni przydział budżetowy w ramach rocznego przydziału na rok 2021 (a w konsekwencji część budżetu na rok 2021, która nie zostanie przeniesiona na okres 2022–2027).
 - Z zastrzeżeniem wykazania ryzyka braku wystarczających środków i niemożności podjęcia nowych zobowiązań prawnych zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wdrażania EFRROW w latach 2014–2020.

3.2. Nie później niż jeden miesiąc po wejściu w życie rozporządzenia przejściowego:

- Kontynuacja lub brak kontynuacji w 2020 r. procedury wewnętrznego ujednocnienia wartości uprawnień do płatności w kierunku wartości średniej.

3.3. Do dnia 1 sierpnia 2020 r.:

- Zastosowanie lub niezastosowanie zmniejszenia płatności bezpośrednich przekraczających 150 000 EUR rocznie w roku kalendarzowym 2021, jak również wszelkich szacowanych kwot zmniejszeń w roku 2021.
 - Decyzja, czy dokonać przesunięcia środków, a jeśli tak, to jaki odsetek (do 15 %) przekazać z EFRG na 2021 r. w celu zapewnienia dodatkowego finansowania dla EFRROW w 2022 r.

- Decyzja, czy dokonać przesunięcia środków, a jeśli tak, to jaki odsetek (do 15 %) przekazać z EFRROW na 2022 r. w celu zapewnienia dodatkowego finansowania dla EFRG w 2021 r.
- Na rok 2021: przyznanie lub brak przyznania płatności redystrybucyjnej.
- W odniesieniu do 2021 r. procentowy udział w pułapie EFRG na 2021 r. dla następujących rodzajów pomocy:
 - płatność redystrybucyjna,
 - płatność dla młodych rolników (przypomnienie: maksymalna wysokość określona prawem: 2 %),
 - dobrowolne wsparcie związane z produkcją (przypomnienie: maksymalna wysokość określona prawem: 15 %),
 - płatność dla obszarów z ograniczeniami naturalnymi w ramach pierwszego filaru,
 - uwaga: pułap dla systemu płatności podstawowej jest obliczany poprzez odjęcie od rocznego pułapu EFRG pułapów określonych dla innych rodzajów wsparcia (jak dla okresu 2015–2020).
- Stosowanie lub niestosowanie systemu płatności podstawowej na poziomie regionalnym w 2021 r. (regiony określone zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, takimi jak ich cechy agronomiczne i społeczno-gospodarcze, regionalny potencjał rolny bądź struktura instytucjonalna lub administracyjna).
- Kontynuacja lub brak kontynuacji w 2021 r. procedury wewnętrznego ujednoczenia wartości uprawnień do płatności w kierunku wartości średniej.

3.4. Do dnia 31 grudnia 2020 r.:

- Zmiana programów prac dla sektora oliwy z oliwek i oliwek stołowych.

3.5. Podział pułapu EFRG na różne rodzaje pomocy w ramach pierwszego filaru:

Państwa członkowskie zobowiązane będą powiadomić o przydziale środków budżetowych na 2021 r. dla każdej pomocy w ramach pierwszego filaru, z wyjątkiem zazieleniania, które pozostaje na poziomie 30 % pomocy w ramach pierwszego filaru; państwa członkowskie mają w szczególności możliwość corocznej zmiany części EFRG przeznaczonej na płatności redystrybucyjne i dobrowolne wsparcie związane z produkcją.

3.6. Zmniejszenie płatności bezpośrednich:

- Kontekst: w art. 11 obowiązującego rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 przewidziano jedynie obowiązek powiadamiania przez państwa członkowskie w latach 2015–2020 o decyzjach dotyczących zastosowania zmniejszenia płatności bezpośrednich przekraczających 150 000 EUR, które mają być przyznane rolnikowi na jeden rok kalendarzowy.
- Propozycja zawarta w rozporządzeniu przejściowym: w celu zapewnienia ciągłości istniejącego systemu państwa członkowskie zobowiązane są również powiadomić o swoich decyzjach dotyczących zastosowania zmniejszenia płatności bezpośrednich przekraczających 150 000 EUR oraz o szacowanej kwocie zmniejszeń w roku kalendarzowym 2021. Rozporządzenie zapewnia państwom członkowskim większą elastyczność, pozwalając im na dostosowanie wartości uprawnień do płatności lub rezerwy, ewentualnie z zastosowaniem różnych współczynników korygujących. W tym przypadku, jeżeli powiadomienia państw członkowskich dotyczące pułapów EFRG przyznanych na różne rodzaje pomocy w ramach pierwszego filaru mają wpływ na pułap systemu płatności podstawowej, państwa członkowskie zobowiązane są, w zależności od zmiany pułapu systemu płatności podstawowej:
 - zmniejszyć lub zwiększyć w sposób liniowy wartości wszystkich uprawnień do płatności, i/lub
 - zmniejszyć lub zwiększyć rezerwę krajową lub regionalną.

3.7. Liczba i wartość uprawnień do płatności podstawowej:

- Kontekst: możliwe, że niektóre państwa członkowskie popełniły błędy przy ustalaniu liczby lub wartości uprawnień do płatności w momencie ich przyznawania w 2015 r. Wiele z tych błędów, nawet jeśli wystąpiłyby wyłącznie w przypadku jednego rolnika, wpływa na wartość uprawnień do płatności dla wszystkich rolników we wszystkich latach. Niektóre państwa członkowskie popełniły również błędy po 2015 r. przy przydzielaniu uprawnień do płatności z rezerwy (np. przy obliczaniu średniej wartości). Te niezgodności podlegają zazwyczaj korekcie finansowej do czasu podjęcia przez dane państwo członkowskie środków naprawczych.

- Propozycja zawarta w rozporządzeniu przejściowym: biorąc pod uwagę czas, jaki upłynął od pierwszego przyznania podstawowych uprawnień do płatności w 2015 r., oraz wysiłki państw członkowskich zmierzające do ustanowienia, w razie potrzeby, właściwych uprawnień, jak również w interesie pewności prawa, liczbę i wartość uprawnień do płatności należy uznać za zgodne z prawem i prawidłowe ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r. Zasada ta nie ma zastosowania do uprawnień do płatności przyznawanych rolnikom na podstawie wniosków zawierających informacje niezgodne ze stanem faktycznym, z wyjątkiem przypadków, w których nie można racjonalnie założyć, że rolnik mógł sam wykryć błąd.

3.8. Ujednolicanie uprawnień do płatności:

W celu kontynuowania procesu ujednolicania zgodnie z „modelem tunelu” z myślą o sprawiedliwszym podziale płatności bezpośrednich państwa członkowskie mogą kontynuować ujednolicanie wartości uprawnień do płatności w kierunku średniej krajowej lub regionalnej po 2019 r. zamiast dążyć do osiągnięcia jednolitej stawki lub utrzymania wartości uprawnień na poziomie z 2019 r. Rozporządzenie przejściowe zobowiązuje państwa członkowskie do corocznego powiadamiania o swojej decyzji w sprawie ujednolicania dotyczącej kolejnego roku. Dotyczy to lat 2020 i 2021. W przypadku kontynuacji ujednolicania wewnętrznego w 2020 r. uprawnienia do płatności, które przysługują rolnikom na dzień 31 grudnia 2019 r. i których wartość jest niższa od średniej krajowej lub regionalnej, zostaną zwiększone w 2020 r. W celu sfinansowania tej podwyżki zmniejszona zostanie wartość uprawnień do płatności, które przysługują rolnikom na dzień 31 grudnia 2019 r., jeżeli przewyższa ona średnią krajową lub regionalną. Identyczny mechanizm jest możliwy również w 2021 r.

3.9. System jednolitej płatności obszarowej (SAPS):

- Kontekst: niektóre państwa członkowskie realizują płatności podstawowe poza przydziałem uprawnień do płatności, tj. bez odniesień historycznych, za pośrednictwem SAPS. Wykorzystanie tego systemu było możliwe tylko do dnia 31 grudnia 2020 r. Jednak rozporządzenie w sprawie kolejnej WPR pozwala również państwom członkowskim na wdrożenie płatności podstawowych związanych z obszarem, a nie z historycznymi odniesieniami.
- Propozycja zawarta w rozporządzeniu przejściowym: rozporządzenie pozwala na przedłużenie okresu stosowania SAPS po dniu 31 grudnia 2020 r. zgodnie z aktualnymi regułami.

3.10. Umowa o partnerstwie: umowa partnerstwa państw członkowskich, która określa wspólną podstawę interwencji czterech funduszy europejskich, w tym EFRROW, na okres od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2020 r., powinna nadal stanowić strategiczny dokument ramowy na rok 2021.

3.11. Przedłużenie regionalnych programów rozwoju obszarów wiejskich 2014–2020 na 2021 r.:

- Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przedłużeniu jednego lub kilku swoich regionalnych programów rozwoju obszarów wiejskich, o której należy powiadomić Komisję Europejską w ciągu dziesięciu dni od wejścia w życie rozporządzenia przejściowego, w tym odpowiedniego budżetu w ramach rocznego przydziału na 2021 r.
- Powiadomienie to jest niezależne od bieżącej procedury przeglądu programów rozwoju obszarów wiejskich.
- W powiadomieniu tym wykazuje się ryzyko braku funduszy i niemożności podjęcia nowych zobowiązań prawnych zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wdrażania EFRROW w latach 2014–2020.
- Przedłużenie to będzie finansowane z budżetu EFRROW ustanowionego na rok 2021.
- Przedłużone programy rozwoju obszarów wiejskich będą musiały utrzymać co najmniej ten sam poziom ambicji środowiskowych i klimatycznych.
- Państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o nieprzedłużaniu swoich regionalnych programów rozwoju obszarów wiejskich, jeżeli zostały jeszcze środki z poprzednich lat; w takim przypadku mają możliwość przeniesienia środków EFRROW na 2021 r. do przydziałów finansowych przewidzianych na lata 2022–2025.

3.12. Konsekwencje przedłużenia programów rozwoju obszarów wiejskich: przedłużenie to powoduje przesunięcie wszystkich terminów o jeden rok (czyli: roczne sprawozdanie z realizacji i roczne spotkanie przeglądowe do 2024 r., sprawozdanie z oceny ex post przed 31 grudnia 2025 r.) oraz okresu kwalifikowalności wydatków (przyznanych i wypłaconych do 31 grudnia 2024 r.).

3.13. Warunki przedłużania i zawierania wieloletnich zobowiązań:

- Przypadek 1: działania rolno-środowiskowo-klimatyczne, rolnictwo ekologiczne – konwersja i utrzymanie, dobrostan zwierząt.

W przypadku nowych zobowiązań podejmowanych od 2021 r. państwa członkowskie muszą określić w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich okres zobowiązań od jednego roku do trzech lat.

- Przypadek 2: działania rolno-środowiskowo-klimatyczne, rolnictwo ekologiczne – utrzymanie.

Jeżeli państwo członkowskie przewiduje roczne przedłużenie zobowiązań po zakończeniu okresu początkowego, przedłużenie to nie może przekroczyć jednego roku, począwszy od 2021 r. (uwaga: w przypadku wsparcia dla rolnictwa ekologicznego możliwość przedłużenia dotyczy wyłącznie utrzymania, a nie konwersji).

- Przypadek 3: działania rolno-środowiskowo-klimatyczne, rolnictwo ekologiczne – utrzymanie, dobrostan zwierząt.

W przypadku nowych zobowiązań, wynikających bezpośrednio z zobowiązania podjętego w okresie początkowym i wygasającego w 2021 r., to nowe zobowiązanie może zostać zaciągnięte jedynie na okres jednego roku.

3.14. Kwalifikowalność wydatków obejmujących narodowy plan strategiczny i przejście między programowaniami: w celu ułatwienia przejścia między poprzednim a przyszłym okresem programowania następujące wydatki muszą być kwalifikowalne w ramach EFRROW w okresie 2022–2027 i przewidziane w narodowym planie strategicznym (kwota i stawka wkładu EFRROW).

- Wydatki związane z zobowiązaniami podjętymi w ramach poprzedniego programowania [na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005⁽⁸⁾ lub rozporządzenia (UE) nr 1305/2013] i wykraczające poza datę 1 stycznia 2024 r. lub 1 stycznia 2025 r. (w przypadku gdy zobowiązania pięcioletnie zostały podjęte w roku gospodarczym 2019 lub 2020).

3.15. Programy wsparcia dla sektora owoców i warzyw:

Organizacje producentów, których program operacyjny sięga poza datę 31 grudnia 2021 r., muszą przed 15 września 2021 r. złożyć do swojego państwa członkowskiego wniosek o zmianę odnośnego programu operacyjnego w celu spełnienia warunków przyszłego rozporządzenia w sprawie planów strategicznych lub o zastąpienie go nowym programem operacyjnym zatwierdzonym na mocy tego rozporządzenia. Jeżeli organizacja producentów nie przedłoży zmienionego lub zastąpionego programu operacyjnego, program zakończy się w dniu 31 grudnia 2021 r. Programy prac sporządzone na okres od dnia 1 kwietnia 2018 r. do dnia 31 marca 2021 r. muszą zostać przedłużone do dnia 31 grudnia 2021 r. Organizacje producentów, stowarzyszenia organizacji producentów i organizacje międzybranżowe muszą odpowiednio zmienić swoje programy prac i zgłosić je Komisji do dnia 31 grudnia 2020 r.

3.16. Programy wsparcia dla sektora oliwy z oliwek i oliwek stołowych:

Programy prac sporządzone na okres od dnia 1 kwietnia 2018 r. do dnia 31 marca 2021 r. muszą zostać przedłużone do dnia 31 grudnia 2021 r. Organizacje producentów, stowarzyszenia organizacji producentów i organizacje międzybranżowe muszą odpowiednio zmienić swoje programy prac i zgłosić je Komisji do dnia 31 grudnia 2020 r.

3.17. Krajowe programy w sektorze pszczelarskim:

Programy krajowe będą musiały zostać zakończone do dnia 31 lipca 2022 r. Artykuły rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 dotyczące programów pszczelarskich będą nadal miały zastosowanie po dniu 31 grudnia 2021 r. w odniesieniu do wydatków i płatności dotyczących działań realizowanych przed dniem 1 sierpnia 2022 r.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1).

3.18. Programy wsparcia w sektorze wina:

- Kontekst: fundusze unijne są przyznawane państwom członkowskim w ramach pięcioletnich krajowych programów wsparcia w celu finansowania szczególnych środków wsparcia na rzecz sektora winorośli i wina.
- Propozycja zawarta w rozporządzeniu przejściowym: krajowe programy wsparcia będą musiały zakończyć się do dnia 15 października 2023 r. Artykuły rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 dotyczące środków wsparcia pochodzących z krajowych programów wsparcia będą nadal miały zastosowanie po dniu 31 grudnia 2021 r. w odniesieniu do wydatków i płatności związanych z działaniami realizowanymi przed dniem 16 października 2023 r.

Bruksela, dnia 7 maja 2020 r.

Luca JAHIER
Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
